

Martyna Milewska

Działdowo, woj. ciechanowskie

Informator Archeologiczny : badania 20, 175

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DZIAŁDOWO
woj. ciechanowskie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Martyna Milewska. Finansowało Ciechanowskie Towarzystwo Naukowe. Szósty sezon badań. Zamek średniowieczny /od początku XIV wieku/.

W bieżącym sezonie wykopaliskowym prace koncentrowały się w dwóch punktach: na podzamczu, na którym kontynuowano rozpoznawanie fosy oraz we wnętrzu baszty południowo-zachodniej.

Kolejne przedłużenie wykopu na podzamczu /jego wielkość w chwili obecnej wynosi 26x5 m, przy średniej głębokości około 4 m/ pozwoliło na pełne określenie zasięgu fosy zamkowej w badanym rejonie. Ma ona szerokość około 17 m, brzeg wewnętrzny oddalony od zamku o 13 m, a zewnętrzny, dochodzący do muru obronnego podzamcza, o 33 m. Była to fosa mokra, której głębokość od poziomu podzamcza wynosiła około 2,5 m, zaś od poziomu wzgórza zamkowego około 7 m. Wstępna analiza znalezisk ruchomych z fosy pozwala przyjąć okres jej funkcjonowania od końca wieku XIV aż po drugą połowę wieku XVII gdy została ostatecznie zasypana.

Badania wnętrza baszty południowo-zachodniej, znajdującej się z prawej strony bramy zamkowej, doprowadziły do ustalenia, iż znajdują się w niej dwa poziomy piwnice: górna przykryta stropem drewnianym, zaś dolna sklepiena. Wysokość częściowo eksplorowanej w roku bieżącym piwnicy górnej wynosiła około 3 m. Na kamiennych ścianach piwnicy znajdują się opory pod niezrealizowane sklepienie, nieco powyżej wykute wtórnie gniazda pod belki stropowe. Piwnica ta miała podłogę z desek drewnianych ułożonych na legarach. Pod podłogą odsłonięto zasypane pacho sklepienne piwnicy dolnej. Znaleziska ruchome pozwalają wstępnie datować czas ułożenia podłogi na pierwszą połowę wieku XVI. Badania obu piwnic będą kontynuowane w roku przyszłym.

Sezon dostarczył około 7 tys. znalezisk ruchomych z warstw zasypiskowych fosy. Są to przede wszystkim ułamki naczyń ceramicznych, kafli, fragmenty fajek, stłuczka szklana i przedmioty żelazne. Z wnętrza baszty wydobyto zaś około 9 tys. znalezisk, w tym głównie fragmenty naczyń glinianych i kości zwierzęce oraz nieliczne przedmioty szklane i metalowe.

Materiały zabytkowe oraz dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKL O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

ELBLĄG
Stare Miasto

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologii Miast
Oddział w Gdańsku

Badania prowadzili: mgr mgr Grażyna Nawrońska, Dariusz Czerniakowski, Andrzej Gołębiwski, Leszek Kucharski, Jarosław Strobil pod kierunkiem Tadeusza Nawrońskiego /autor sprawozdania/. Finansował MKZ w Elblągu. Siódmy sezon badań. Miasto średniowieczne i nowożytnie. /1237-1945/.

Badania prowadzone były na obszarze o powierzchni 714 m². Zasadniczy wykop o wymiarach 60 x 10-12 m usytuowany został w północno-wschodniej partii miasta, obejmując swym zasięgiem dwa bloki zabudowy oraz dwie ulice. Brak regularnej zabudowy murowanej w tej części miasta, a także jej niepodpewnienie miały zasadniczy wpływ na stan zachowania nawarstwień oraz poziomów zabudowy drewnianej. Prace archeologiczne doprowadzono do poziomów z pierwszej połowy XIV w. odsłaniając 11 budynków o konstrukcji szkieletowej. Najlepiej zachowany z nich miał ściany o wysokości do 1 m, a tworzyły je warstwy cegieł ułożone na podwalinie, w której tkwiły pionowe słupy konstrukcji domu. W pobliżu muru obronnego, zabudowa nie przylegała bezpośrednio do siebie. Kolejne domy rozdzielone były podwórkami, które z kolei od strony ulicy